

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 793/05
26.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа и саветника Врховног суда Гордане Маравић, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, кога брани адвокат АБ, због продуженог кривичног дела преваре из члана 171. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К.бр. 28/05 од 17.2.2005. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку којој је присуствовао бранилац оптуженог, дана 26. октобра 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ жалбе браниоца оптуженог АА и само у погледу одлуке о казни, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Окружног суда у Београду К.бр. 28/05 од 17. фебруара 2005. године, тако што Врховни суд оптуженог АА због продуженог кривичног дела преваре из члана 171. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 29.11.2004. године до 17.2.2005. године.

Образложење

Окружни суд у Београду, побијаном пресудом, огласио је кривим оптуженог АА, због продуженог кривичног дела преваре из члана 171. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије (КЗ РС) и за то кривично дело га осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 29.11.2004. године до 17.2.2005. године, а оптужени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка док је оштећени за остваривање свог имовинско-правног захтева упућени на парницу.

Против напред цитиране пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због одлуке о казни с предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженом изрекне блажа казна. У овој жалби је стављен захтев да оптужени и бранилац буду обавештени о седници већа у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку (ЗКП).

Републички јавни тужилац поднеском Ктж.бр. 931/05 од 17.5.2005. године предложио је да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је у смислу члана 375. ЗКП одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, оптуженог АА за кога је његов бранилац изјавио да је обавештен о седници већа и да одустаје од захтева за његовим присуством, а у присуству браниоца оптуженог, адвоката АБ. На овој седници су размотрени списи предмета заједно са побијаном пресудом која је испитана у смислу члана 380. ЗКП, оцењени наводи и предлози који су изнети у жалби, предлог Републичког јавног тужиоца изнет у цитираном изјашњењу, објашњења дата у седници већа, па је овај суд нашао:

-да је жалба браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, основана;

-да побијана пресуда као и поступак који јој је претходио не садржи повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. ЗКП, а на основу правилне и потпуне оцене изведених доказа првостепени суд је потпуно и правилно утврдио чињенично стање. На основу овога правилно је нашао да се у радњама оптуженог садрже обележја кривичног дела за које га је огласио кривим и осудио.

Испитујући одлуку о казни, Врховни суд налази да је жалба браниоца оптуженог АА основана.

При одмеравању казне оптуженом првостепени суд је ценио објективну тежину извршеног кривичног дела, а затим све оне околности поближе утврђене и описане у првостепеној пресуди. Тим свим околностима дат је одређени значај које оне имају код одмеравања казне, па је оптуженом изречена казна затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору у смислу члана 50. Основног кривичног закона (ОКЗ).

Врховни суд, међутим, оцењује да је изречена казна већа него што је то нужно са становишта сврхе кажњавања и због своје неоправдане строгости не представља адекватну казну, па је у том погледу жалба браниоца оптуженог основана. Стога Врховни суд, дајући утврђеним околностима, посебно признање оптуженог, онај значај који у његовом случају то и заслужује, оптуженог АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору. Врховни суд налази да изречена казна одговара степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и оптуженог као извршиоца, те да ће се изреченом казном постићи сврха кажњавања предвиђена у члану 33. ОКЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 5. став 2. ОКЗ.

Са изнетих разлога, а на основу члана 391. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар Председник већа

Гордана Маравић, с.р. судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ